

Sygnatura akt I C 321/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2022 roku w Sopocie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. kosztami postępowania obciąża powódkę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W..

sygnatura akt I C 321/21

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w W. wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S., żądając od pozwanego zapłaty kwoty 537,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 15 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 15 maja 2020 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w którym uszkodzeniu uległo auto uszkodowanego marki S. o nr rej. (...). W dacie zdarzenia pojazd ubezpieczony był u strony pozwanej na mocy polisy ubezpieczeń komunikacyjnych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia AC. W związku ze zdarzeniem pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne oraz uznał swoją odpowiedzialność za szkodę. Pozwany wypłacił na rzecz warsztatu naprawczego odszkodowanie obejmujące jedynie część kosztów jego naprawy. Warsztat naprawczy dokonał naprawy pojazdu uszkodowanego i wystawił fakturę VAT na kwotę 4.207,18 zł brutto w tym 50 % VAT. Mimo udokumentowania kosztów naprawy fakturą VAT, pozwany wypłacił na rzecz warsztatu jedynie kwotę 3.669,19 zł. Stanowisko ubezpieczyciela pozostaje nieuzasadnione wobec tego, że koszt naprawy pojazdu wynikający z faktury VAT jest realnym kosztem naprawy, ustalonym przy uwzględnieniu rynkowej ceny pracy warsztatu na danym terytorium kraju, a także rynkowych cen oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta. Celem zwolnienia się z obowiązku uiszczenia kosztów naprawy, uszkodzony dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności na warsztat naprawczy w ramach tzw. naprawy bezgotówkowej. Podstawę prawną dochodzonych roszczeń stanowi przepis art. 805 k.c. wraz z umową ubezpieczenia. (pozew – k. 1-2)

Postanowieniem z dnia 24 maja 2021 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Sopocie. (postanowienie – k. 42)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie nakazał pozwanej zapłatę na rzecz powódki kwoty dochodzonej pozwem. (nakaz zapłaty – k. 51)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady za powstanie szkody, jednak zakwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia, wskazując na zapis § 20 ust. 1 i 4 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, na podstawie których zawarto umowę ubezpieczenia. Poszkodowany wybrał wariant serwisowy, a co za tym idzie pozwany w oparciu o przedłożony kosztorys dokonał weryfikacji kosztów naprawy, przede wszystkim obniżając wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych do poziomu 125/125 zł netto. Pozwany wskazał, że powódka nie udowodniła, aby wysokość rzekomo poniesionej szkody była równa kwocie wskazanej na fakturze VAT, wypłata nastąpiła na podstawie zweryfikowanej faktury VAT oraz kosztorysu naprawy zgodnie z zapisami OWU i w całości pokrywa poniesioną szkodę. (sprzeciw – k. 54-56)

Postanowieniem z dnia 09 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy w Sopocie dopuścił dowód z opinii pisemnej biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność:

- ustalenia zakresu uszkodzeń powstałych w pojeździe marki S. o nr rej. (...) na skutek wypadku z dnia 15.05.2020 r. oraz wysokości odszkodowania ustalonego zgodnie z OWU o symbolu A-AC-01/18 karta 9-12 akt sprawy (§20), czy koszty udokumentowane fakturą VAT (k. 23) mieszczą się w granicach celowych, ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy w/w pojazdu, niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. (postanowienie – k. 71)

Wobec braku uiszczenia przez powódkę zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego, postanowieniem z dnia 16 grudnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Sopocie uchylił punkt 1 postanowienia z dnia 09 listopada 2021 r. w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego i pominął tę czynność procesową – na podstawie art. 130 (4) § 5 k.p.c. (postanowienie – k. 78)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2019 r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarł z (...) Spółką akcyjną z siedzibą w S. umowę ubezpieczenia, w tym dobrowolnego ubezpieczenia autocasco samochodu marki S. (...) o nr rej (...) na okres ubezpieczenia od dnia 10 sierpnia 2019 r. do 09 sierpnia 2020 r. Umowa została potwierdzona polisą nr (...) z zakresem ubezpieczenia (...) (ze wskazaniem metody serwisowej) oraz sumy ubezpieczenia 15 000 zł brutto.

Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Kompleksowego (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) dla Klienta Korporacyjnego o nr KOD-A-AC-01/18.

(dowód: polisa – akta szkody płyta CD – k. 60, dowód rejestracyjny – akta szkody płyta CD k. 60, OWU – k. 9-12v)

Zgodnie z w/w OWU:

§20 ust. 1, w przypadku przyjęcia w umowie ubezpieczenia wariantu serwisowego ustalenie rozmiaru szkody i wypłata odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy w oparciu o:

- 1) normy czasowe producenta pojazdu ujęte w systemie A. lub w przypadku braku danego pojazdu w tym systemie – w systemie E.;
- 2) średnią stawkę za roboczogodzinę adekwatną dla warsztatu naprawczego;

3) ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A. lub w przypadku braku danego pojazdu w systemie – w systemie E., nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

§ 20 ust. 4, w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią, koszty naprawy podlegają weryfikacji do kwoty nie większej niż 80 zł netto za 1 roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego.

(dow ód: OWU – k. 9-12v)

W dniu 15 maja 2020 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd osobowy marki S. (...) o nr rej (...), stanowiący własność (...) Sp. z o.o. w W..

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany zakład ubezpieczeń zarejestrował szkodę nadając jej numer sprawy znak: TO50/6672/20.

W toku postępowania likwidacyjnego, poszkodowany zlecił (...) Sp. z o.o. Sp.k. naprawę uszkodzonego pojazdu.

Warsztat zgodnie z treścią zlecenia naprawy zawartego z poszkodowanym sporządził kalkulację naprawy nr 10/05/2020 z dnia 21.05.2020 r. i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją pozwanemu zakładowi ubezpieczeń.

Pozwany zakład ubezpieczeń zweryfikował przedłożoną mu przez warsztat kalkulację naprawy przyjmując 125,00 zł/rbg za robociznę.

Warsztat, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego zakładu ubezpieczeń potrąceń jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy zawartego z poszkodowanym - zdaniem warsztatu naprawa powinna być całościowo wykonana wg zakresu i kosztów uwzględnionych w kalkulacji naprawy przez nich przedłożonej.

W oparciu o powyższą kalkulację naprawy za wykonaną usługę warsztat wystawił fakturę Vat nr (...) z dnia 08.07.2020 r. na kwotę 4.641,11 zł z uwzględnieniem stawki VAT obowiązującej w dacie wystawienia FV.

(...) Sp. z o.o. w dniu 25.09.2020 r. zawarł umowę o przelew wierzytelności z (...) S.A. Oddział Nowoczesne Produkty A. (...), który z kolei dnia 13.10.2020 r. zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) Serwis Spółka z o.o. w K.. W dniu 30.10.2020 r. (...) Serwis Spółka z o.o. w K. zawarła z (...) Sp. z o.o. Sp.k. w W. umowę powierniczego przelewu wierzytelności, którego przedmiotem była wierzytelność przysługująca od (...) S.A. w związku z działaniami podjętymi w ramach zaistniałej szkody numer (...) z dnia 15.05.2020 r.

Strona powodowa pismem z dnia 19.02.2021 r. wezwała pozwanego zakładu ubezpieczeń do zapłaty brakującej części odszkodowania tj. kwoty 537.99 zł.

Decyzją z dnia 04.03.2021 r. pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 3.669,19 zł netto + 50% VAT.

(dow ód: kalkulacje naprawy – k. 4-7v, 19-22v, faktura Vat – k. 23-24, umowy przelewu wierzytelności – k. 26-26v, 28-30v, 35-36v, decyzja – akta szkody płyta CD – k. 60, wezwanie do zapłaty – k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach wyżej wymienionych. Sąd uwzględnił dowody w postaci oryginałów i kserokopii dokumentów dołączonych do akt sprawy i akt szkody, m. in. w postaci polisy ubezpieczenia autocasco, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony.

Wskazać należy, że wnioski dowodowe zawarte w pozwie w większości dotyczyły okoliczności niespornych bądź niemających znaczenia dla rozstrzygnięcia postępowania. Strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii

biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność ustalenia zakresu uszkodzeń powstałych w pojeździe marki S. o nr rej. (...) na skutek wypadku z dnia 15.05.2020 r. oraz wysokości odszkodowania ustalonego zgodnie z OWU o symbolu A-AC-01/18, w szczególności czy koszty udokumentowane fakturą VAT (k. 23) mieszczą się w granicach celowych, ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy w/w pojazdu, niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Wobec braku uiszczenia przez powódkę zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego, Sąd na podstawie art. 130 (4) 5 k.p.c. uchylił postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego i pominął tę czynność procesową.

Wobec powyższego spór w niniejszej sprawie należało rozstrzygnąć kierując się zasadą ciężaru dowodu, który w ocenie Sądu obciążał w niniejszej sprawie stronę powodową.

Postępowanie dowodowe w rozpoznawanej sprawie zostało przeprowadzone w całości, odebrano od stron postępowania stanowiska na piśmie, a zatem na podstawie art. 15 zys2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.374) Sąd zamknął rozprawę i wydał orzeczenie na posiedzeniu niejawnym.

Źródłem ochrony ubezpieczeniowej w niniejszej sprawie była umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco. Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez zawarcie takiej umowy ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Dodatkowe postanowienia, precyzujące treść łączącego stronę stosunku prawnego, mogą być zawarte w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Jedynym ograniczeniem jest to, że postanowienia te nie mogą być sprzeczne z postanowieniami tytułu XXVII księgi trzeciej Kodeksu cywilnego (art. 805-834), które mają charakter iuris cogentis. O ile zatem bezwzględnie obowiązujące przepisy nie regulują określonych praw i obowiązków, strony mają, w granicach wynikających z art. 3531 k.c., swobodę ułożenia łączącego je stosunku prawnego. Strony umowy ubezpieczenia mogą zatem wprowadzić do treści stosunku umownego środki prawne służące ochronie uprawnionego interesu ubezpieczyciela, w tym między innymi regulacje dotyczące sposobu ustalania wysokości szkody oraz wypłaty odszkodowania.

Przenosząc powyższe ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż stanowiące integralną część łączącej poszkodowanego i pozwanego umowy ubezpieczenia autocasco ogólne warunki ubezpieczenia zawierają takie właśnie szczegółowe uregulowania w kwestii ustalania wysokości szkody oraz wypłaty odszkodowania. Należy jednak brać również pod uwagę, że niezależnie od postanowień stron, w przypadku odpowiedzialności odszkodowawczej naprawienie szkody ma wyrównywać ubytek majątkowy poszkodowanego, nie prowadząc jednocześnie do jego wzbogacenia się (por. wyrok SA w Rzeszowie z dnia 13 czerwca 1991 r., OSA z 1992 r., nr 2, poz. 18). Uogólniając, przyznana poszkodowanemu kwota odszkodowania ma odpowiadać wartości poniesionej przez niego szkody, co w przypadku szkody majątkowej oznacza, że ma równoważyć wartość ubytku powstałego w majątku poszkodowanego.

W ocenie Sądu postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone przez pozwanego ubezpieczyciela prawidłowo, zgodnie z przepisami prawa oraz postanowieniami łączących stron ogólnych warunków ubezpieczenia. Do wypłaty odszkodowania doszło w zgodzie z § 20 ust. 1 i 4 OWU, który nakazywał uzgodnienie sposobu i kosztów napraw, względnie pozwalał na ich weryfikację. Skoro powódka twierdziła, że faktyczna wysokość średnich stawek była wyższa niż ustalił to ubezpieczyciel, winna była fakt ten udowodnić, stosownie do art. 6 k.c. Z tego obowiązku powódka się jednak nie wywiązała.

Reasumując, Sąd uznał, iż wypłacona kwota odszkodowania zrekompensowała szkodę, zgodnie z przyjętymi ustaleniami w OWU.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd na podstawie art. 805 § 1 k.c. a contrario, powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c., mając na względzie wynik postępowania.

SSR Anna Olszewska-Kowalska